

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/136/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7125213481
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Mičietová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2025:7125213481.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Oľgy Mičietovej a sudkýň JUDr. Anny Slovinskej a JUDr. Zuzany Matyiovej v právnej veci navrhovateľky 1/ A. A., nar. XX.X.XXXX, B., C. XXXX/XXX a 2/ mal. navrhovateľa D. C., nar. X.XX.XXXX, B., C. XXXX/XXX, zast. matkou - navrhovateľkou 1/, obaja právne zastúpení Advokátskou kanceláriou JUDr. Filip Balla s.r.o., Košice – Staré Mesto, Hlavná 15/24, IČO: 56 101 716, proti žalovanému C. E., nar. XX.X.XXXX, B., C. XXXX/XXX, právne zast. Advokátskou kanceláriou JUDr. Daniel Blyšťan s.r.o., Košice – Staré Mesto, Thurzova 3367/6A, IČO: 47 231 785, o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Mestského súdu Košice sp. zn. 0C/4/2025 z 9. augusta 2025

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie v napadnutom zaväzujúcom výroku I.

odôvodnenie:

1. Mestský súd Košice (v ďalšom „súd prvej inštancie“ prípadne „súd“) napadnutým uznesením nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil žalovanému zákaz vstupovať do obydľia - bytu č. XX, vo vchode F. XX/X, G. X. poschodí bytového domu, súpisné F. XXXX - „C. XX/X, H., I., J., K., L., M., N., O., P., Q.“, na ulici C. XXXX/XXX R. B., postavenom na pozemkoch KNC parc. č. 4312/4, 4312/52 a 4312/53 v kat. úz. Q., obec B. - S., zapísanému na LV č. XXXXX, a to až do právoplatného skončenia konania o vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k označenej nehnuteľnosti. Súčasne uložil žalobkyni 1/ (navrhovateľke) povinnosť do 30 dní od právoplatnosti tohto uznesenia podať proti žalovanému žalobu o vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k predmetnému bytu F. XX (výrok I.), vylúčil na samostatné konanie návrhy žalobkyne 1/ a žalobcu 2/ voči žalovanému na uloženie povinnosti zdržať sa akéhokoľvek osobného, telefonického, písomného alebo iného kontaktu (výroky II. a III.) a taktiež vylúčil na samostatné konanie návrhy žalobcov 1/ a 2/ voči žalovanému o uloženie zákazu priblížiť sa k žalobkyni 1/, resp. k žalobcovi 2/ na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov (výroky IV. a V.).

2. Z odôvodnenia rozhodnutia je zrejmé, že sa návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia žalobcovia domáhali, aby súd jeho nariadením zakázal žalovanému vstupovať do bytu č. XX, vo vchode XX/X, G. X. C. bytového domu, súpisné č. XXXX, G. T. C. XXXX/XXX, a to až do právoplatného skončenia súdneho konania o vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k predmetnému bytu, povinnosť ktoré začať uloží navrhovateľke, uložil povinnosť zdržať sa akéhokoľvek osobného, telefonického, písomného alebo iného kontaktu so žalobcami a uložil a zakázal mu priblížiť sa k žalobcom na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov.

Súd po oboznámení sa s návrhom a k nemu pripojenými listinnými dôkazmi vec právne posúdil podľa § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, 2 písm. a/, § 328 ods. 2, § 329 ods. 1 veta prvá, § 329 ods. 2, § 332 ods. 2, § 334, § 336 ods. 1 a § 337 ods. 1, 2, 3 CSP. Dospel k záveru, že je návrh v časti zákazu vstupu do obydľia dôvodný. Mal z obsahu návrhu ako aj z jeho príloh za osvedčené, že správanie žalovaného predstavuje vysokú mieru rizika, ohrozenia života a zdravia navrhovateľky ako aj jej maloletého syna. Z pripojenej SMS komunikácie a e-mailovej komunikácie strán sporu mal za zrejmé opakované písomné ataky vulgárnym a najmä výhražným obsahom zo strany žalovaného na osobu navrhovateľky, ale aj

maloletého, s vyhrážkami aj k bytu samotnému, opakujúce sa v rôznych úsekoch dňa, čo vyhodnotil ako správanie neúnosné, prekračujúce medze zákonnosti, vyvolávajúce dôvodnú obavu o život a zdravie v kontexte potreby nariadenia tohto neodkladného opatrenia na eliminovanie kontaktu medzi účastnými osobami z dôvodu potreby ochrany jednotlivkej osoby, prípadne viacerých osôb. Súd mal za dostatočne osvedčené, že správanie sa žalovaného je takej intenzity, ktorú vyhodnotil ako nežiadúcu, neprimerane a neoprávnené zasahujúcu do telesnej a duševnej integrity navrhovateľov, preto vyhovel návrhu a dočasne zakázal žalovanému vstup do bytu, ktorého je spoluvlastníkom.

Vyjadril sa k zásade proporcionality s tým, že nariadené neodkladné opatrenie je v súlade s touto zásadou, keďže právo na ochranu života a zdravia navrhovateľky a jej maloletého dieťaťa má prednosť nielen pred právom žalovaného bývať v byte, ale aj pred jeho vlastníckym právom, od ktorého je jeho právo bývania v byte odvodené. T.z., že žalovanému bude nariadením neodkladného opatrenia jeho právo byť užívať odopreté v záujme ochrany života a zdravia navrhovateľky a jej maloletého dieťaťa. Obmedzenie výkonu vlastníckeho práva žalovaného má legitímny účel, do značnej miery zdôraznený verejným záujmom. Obmedzenie je pritom vždy dočasné, čo vyplýva priamo zo znenia právnej normy. V súvislosti s vylúčením na samostatné konanie ďalších návrhov navrhovateľov uviedol súd, že návrh mu bol doručený v sobotu 9.8.2025 o 05.55 hod., a teda službukonajúca sudkyňa bola oprávnená rozhodnúť len o časti návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. e/ CSP a návrh v prevyšujúcej časti týkajúcej sa zákazu približovania sa žalovaného k navrhovateľom na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov, ako aj na zákaz kontaktovania sa žalovaného s navrhovateľmi preto vylúčil súd na samostatné konanie.

Odôvodnil uloženie povinnosti navrhovateľke podať proti žalovanému žalobu podľa § 142 ods. 1 Občianskeho zákonníka tým, že nariadil neodkladné opatrenie pred začatím konania, a teda podľa § 336 ods. 1 CSP vo výroku uznesenia uložil navrhovateľke povinnosť podať v určenej lehote žalobu vo veci samej. Majúc za osvedčené podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia spočívajúceho v uložení povinnosti žalovanému nevstupovať do bytu, ktorého je podielovým spoluvlastníkom, neprehliadol že vylúčenie žalovaného, hoci len dočasné, z užívania bytu je závažným zásahom do jeho vlastníckeho práva a že od nariadenia neodkladného opatrenia nemožno očakávať trvale usporiadanie pomerov medzi stranami, preto uložil navrhovateľke povinnosť domáhať sa žalobou podanou proti žalovanému zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva k bytu. Dodal, že podľa § 336 ods. 3 CSP súd aj bez návrhu uznesenie o neodkladnom opatrení zruší, ak žaloba nebude v lehote podaná.

Pokiaľ sa týka trov konania uviedol súd, že navrhovateľke uložil povinnosť podať proti žalovanému žalobu vo veci samej, a teda uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia nie je rozhodnutím, ktorým sa konanie končí a preto o nároku strán sporu na náhradu trov konania nerozhodoval.

3. Proti uzneseniu podal včas odvolanie žalovaný, a to v rozsahu jeho výroku I., ktorým súd nariadil neodkladné opatrenie, dôvodiac pritom odvolacími dôvodmi podľa § 365 ods. 1 písm. a/, b/, d/, f/, g/ a h/ CSP, argumentujúc, že neodkladné opatrenie je v celom rozsahu nezákonné a ani neboli splnené zákonné podmienky na jeho vydanie.

Dôvodil, že neexistuje žiadna bezodkladná potreba úpravy pomerov, že žalovaný nemôže byť dôvodne podozrivý zo žiadneho násillia ako je na tieto účely násillie definované zákonom. Nikdy sa voči navrhovateľom nedopustil žiadneho fyzického ani psychického násillia a nie je si ani vedomý, že by z tohto dôvodu voči nemu bolo vedené akékoľvek konanie, napr. trestné či priestupkové. Mal za to, že ide o neodôvodnený a nezákonný zásah do jeho ústavných práv, ktorý svojou intenzitou nemá oporu v skutkovom ani právnom stave.

Napadol, pokiaľ ide o navrhovateľa 2/, syna navrhovateľky 1/, že jeho účasť v spore je úplne účelová, pretože medzi ním – žalovaným a navrhovateľom 2/ nie je žiaden právny vzťah a poprel existenciu akéhokoľvek násillia z jeho strany voči navrhovateľovi 2/, preto nevidel danosť žiadneho dôvodu a akéhokoľvek nároky navrhovateľa 2/ voči nemu na vydanie akéhokoľvek neodkladného opatrenia sú tak bez opory v skutkovom a právnom stave.

Pokiaľ sa týka jeho vzťahu a navrhovateľky 1/, potvrdil, že boli priateľmi a dlho spolu žili, a to až do apríla 2025, kedy sa on – žalovaný s ňou rozišiel a dočasne sa rozhodol odísť z bytu, kým neprejde najväčšia bolesť z rozchodu. Za nepravdivé označil tvrdenia navrhovateľky o dohode medzi nimi, podľa ktorej vraj ona mala ostať bývať v byte so svojim synom; samozrejme, že mohla, ale bývať tam môže aj on – žalovaný, keďže je väčšinový spoluvlastník. Nič také nebolo dohodnuté žiadnym spôsobom a žiadnou formou, tvrdil.

Poukázal na to, že spolu s navrhovateľkou sú podielovými spoluvlastníkmi bytu č. XX, vo vchode XX/ X, G. X. C., súpisné č. XXXX, G. T. C. XXXX/XXX, pričom on – žalovaný je väčšinovým podielovým spoluvlastníkom, a to vo veľkosti 7/10, pritom napadnutým uznesením súd zakázal vstup do bytu jemu.

Nepoprel, že došlo medzi ním a navrhovateľkou 1/ k nezhodám vo vzájomnom spolužití, ktoré vyústili do ukončenia ich vzťahu, avšak nikdy nešlo o násilie psychické alebo fyzické až do tej miery, že by to odôvodňovalo zásah príslušných orgánov, či dokonca zásah súdu jeho vlastníckych práv. Argumentoval, že ani navrhovateľka nepovažovala tieto nezhody resp. hádky za tak vážne, aby ich bola riešila cez príslušné orgány alebo útekem z domu, vyhľadáním ochrany napr. u rodiny a pod., pritom podľa návrhu, tieto nezhody mali byť medzi nimi už od roku 2022. Podľa jeho názoru, partnerské nezhody navrhovateľka 1/ len teraz účelovo spätne zveličuje, avšak tieto hádky či konflikty nikdy neriešila počas spolužitia v byte napr. privolaním polície. Mal za to, že navrhovateľka vedela, že z jeho strany nešlo o násilie ani reálnu hrozbu pre jej integritu, maximálne išlo o hádku dvoch rovnocenných strán.

Zdôraznil, že zo spoločného bytu odišiel sám a len dočasne, pretože ťažko znášal rozchod s navrhovateľkou 1/. Aj to svedčí o tom, že skutočná hrozba násillia či dokonca hrozba útoku na integritu navrhovateľov z jeho strany neexistuje. Od rozchodu sa stretol s navrhovateľkou len dvakrát, v oboch prípadoch išlo o náhodné stretnutie. Poprel, že by navrhovateľku 1/ sledoval alebo vyhľadával. Prvýkrát ju náhodne stretol pri garážach a jedenkrát pred potravinami Fresh, pričom poprel tvrdenie navrhovateľky, že by ju tam čakal. Mal za to, že i tá skutočnosť, že od rozchodu v apríli 2025 do podania návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia 9.8.2025 reálne navrhovateľka opísala jediné fyzické stretnutie s ním, ktoré on-žalovaný vysvetlil ako náhodné stretnutie, svedčí o nepravdivosti tvrdení, že by on navrhovateľku prenasledoval a najmä to svedčí o neexistencii dôvodov na obavy, že by akokoľvek ohrozil život či zdravie navrhovateľov.

Vyjadril sa k incidentu z 30.7.2025, a to uviedol, že sa nesnažil preniknúť do bytu, ako to opisuje navrhovateľka, neútočil na v byte zbarikádovaných navrhovateľov, ale sa pokúšal dostať do svojho vlastného bytu, na čo má ako dvojtretinový, a teda väčšinový spoluvlastník právo; jeho vstup nebol dovtedy nijako obmedzený, a keďže bolo zamknuté a nevedel odomknúť, logicky búchal na dvere a keďže mu nebolo otvorené, ku kontaktu s navrhovateľmi nedošlo. Pripustil, že nebolo z jeho strany racionálne takto ráno snažiť sa dostať do bytu, ale za rovnako nesprávne považoval zveličovať tento incident. Podľa jeho názoru, ak sa žalobkyňa naozaj bála o život a zdravie svoj a svojho syna, mala zavolať policajnú hliadku, ktorá by situáciu bola promptne vyriešila.

V súvislosti s SMS správami, ktoré posielal, vyslovil ľútosť nad ich vulgárnym obsahom, kde teraz vníma aké boli jeho vyjadrenia nevhodné. Uviedol, že bol aj frustrovaný z toho, že sa nevedel dostať do svojho vlastného bytu a to ani po svojej veci, že sa musí doprosovať navrhovateľke 1/, aby ho pustila do bytu, ktorého je väčšinovým vlastníkom. Tvrdil, že žiadne incidenty ani správy by neexistovali, ak by navrhovateľka mu nebránila vo vstupe do jeho nehnuteľnosti, resp. ak by výkon jeho práv neurčovala autoritatívne a bez riadneho postupu, ako to upravuje zákon. Uviedol, že k žiadnemu zákonnému rozhodnutiu podielových spoluvlastníkov o využití bytu tak, že ho majú využívať len navrhovatelia, resp. že ho nemá užívať on – žalovaný, nedošlo.

Dôvodil, že negatívne vnímal otázku, resp. predstavu navrhovateľky ohľadne vyporiadania podielového spoluvlastníctva k predmetnému bytu, a preto vypisoval rôzne, podľa neho už na prvý pohľad nezmyselné a iracionálne konštrukcie. Zdôraznil však, že z týchto správ žiadna hrozba násillia voči navrhovateľom nevyplýva, ani to nemal v úmysle. Označil za logicky nemožný predpoklad, že by on - žalovaný naozaj šiel súložiť do bytu s cudzími osobami, dokonca pred navrhovateľmi, uviedol, že je potrebné vnímať takéto správy ako zrejme nadnesené až nezmyselné. Zároveň však trval na tom, že v týchto správach navrhovateľom nehrozil násillím a tiež sa časom preukázalo, že nič z týchto správ ani nenaplnil. Rovnako ani hrozba výmenou zámku, či hrozba zverejnenia podobizne navrhovateľky s nepravdivými údajmi, tvrdil, že nie sú hrozby násillím, ani nie sú riešené napadnutým uznesením. Za nereálnu a nerealizovateľnú, bez zločky reálneho násillia označil aj hrozbu neoprávneným vyst'ahovaním tak, ako ju prezentovali navrhovatelia.

Pokiaľ ide o SMS správy, či inú formu komunikácie dal do pozornosti, že tieto si navrhovateľka mala možnosť zablokovať, rovnako ako e-mailovú komunikáciu. Dodal, že na vyriešenie kontaktovania cez SMS správy neodkladným opatrením neslúži zákaz vstupu do bytu, ale zákaz podľa § 325 ods. 2 písm. g/ CSP.

Namietol zákaz uložený mu súdom v napadnutom uznesení ako neprimeraný a hrubo zasahujúci do jeho práv. Žiadna reálna hrozba násillia z jeho strany nebola v konaní preukázaná, a to ani tvrdeniami navrhovateľov ani dôkazmi, a reálne ani neexistuje. Argumentoval, že napadnutým uznesením prichádza o reálny obsah svojho vlastníckeho práva k bytu, ostáva mu iba tzv. holé vlastníctvo, bez reálneho obsahu aj úžitkov, a to počas celej doby trvania konania o vyporiadanie podielového spoluvlastníctva. Mal za to, že jedna zo strán sporu o vyporiadanie podielového spoluvlastníctva takto získa neúmernú a neoprávnenú výhodu užívať podľa vlastného uváženia predmet spoluvlastníctva, aj keď ide o 30 % - ného a teda menšinového spoluvlastníka.

Namietol, že nariadené neodkladné opatrenie svojim rozsahom nesmeruje ani k ochrane práv a záujmov navrhovateľov, ale len k neúmernému poškodzovaniu práv a záujmov jeho-žalovaného. Navrhovatelia obývajú byt a žiadna reálna hrozba násilím tu neexistuje, pričom zásah súdu do terajšieho stavu nie je vôbec potrebný a už vôbec nie je dôvodný. Neexistuje a nebola preukázaná žiadna naliehavá potreba bezodkladne upraviť pomery účastníkov neodkladným opatrením. Skutkový stav popísaný navrhovateľkou, tvrdil, že súd nesprávne a v rozpore aj s predloženými dôkazmi nesprávne vyhodnotil ako hrozbu násilia zo strany jeho - žalovaného.

Uzavrel, že napadnuté uznesenie má vady v zmysle ust. § 363 ods. 1 písm. a/, d/, f/, g/ a h/ CSP a navrhol preto, aby odvolací súd ho zmenil tak, že návrh na vydanie neodkladného opatrenia zamietne. Uplatnil si náhradu trov konania.

4. Navrhovatelia v odvolacej replike reagujúc na odvolaciu argumentáciu žalovaného uviedli, pokiaľ ide o existenciu, resp. neexistenciu potreby bezodkladne upraviť pomery, že v súvislosti s otázkou hodnotenia podozrenia z násilia osoby žalovaného nie je podstatné či sa proti nemu vedie alebo nevedie trestné, príp. iné konanie, v súvislosti so zľahčovaním tvrdených hádok medzi navrhovateľkou a žalovaným zo strany žalovaného poukázali na to, že už z návrhu je zrejmé, že nešlo len o slovné útoky, ale žalovaný často hádzal po nej rôzne predmety, trvala na tom, že žalovaný kontaktoval 30.7.2025 aj maloletého navrhovateľa 2/, ktorého číslo následne navrhovateľka 1/ zablokovala, nesúhlasila ani s bagatelizáciou SMS komunikácie zo strany žalovaného, ku ktorej uviedla, že násilie nemusí obsahovať fyzický kontakt s obeťou, pretože násilím je aj zastrašovanie, slovné vyhrážky, a psychické násilie môže mať rovnako silné následky. V dôsledku nepredvídateľného a nevyspytateľného správania žalovaného, uviedli, že má navrhovateľka naďalej obavy o svoj život a zdravie. Dodala, že Mestský súd Košice uznesením z 3.9.2025 sp. zn. 34C/32/2025 uložil žalovanému povinnosť zdržať sa akéhokoľvek osobného, telefonického, písomného alebo iného kontaktu s navrhovateľkou a uložil mu zákaz priblížiť sa k navrhovateľke na vzdialenosť menej ako päť metrov. Trvala na tom, že vyhrážky žalovaného rôzneho druhu odôvodňujú napadnutým uznesením nariadeného neodkladného opatrenia.

5. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 CSP) a oprávnenou osobou (§ 359 a § 361 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 a § 358 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a viazaný rozsahom odvolania (§ 379) a odvolacími dôvodmi (§ 380 a § 365 CSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie a dospel pritom k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné, rozhodnutie je vecne správne, a preto ho ako také podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil.

6. Odvolanie žalovaného/odvolateľa nepovažuje odvolací súd za dôvodné. Odvolateľ podal odvolanie s tým, že ho podáva na základe odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. a/, b/, d/, f/, g/ a h/ CSP, avšak uplatnené odvolacie dôvody jednotlivo nešpecifikoval v čom podľa neho spočívajú. Odvolací súd preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky odvolateľa spolu s napadnutým uznesením súdu prvej inštancie v rozsahu nevyhnutnom pre rozhodnutie a v tejto súvislosti udáva, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s právnym záverom súdu prvej inštancie o dôvodnosti návrhu navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia a jeho opodstatnenom nariadení a v tomto smere si osvojuje dôvody napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie a na tieto v celom rozsahu poukazuje.

7. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia a reagujúc na odvolacie dôvody odvolací súd udáva, že súd prvej inštancie dospel k správnym skutkovým zisteniam, na spor o nariadenie neodkladného opatrenia aplikoval správne ustanovenie právneho predpisu a súčasne splnenie podmienok na nariadenie neodkladného opatrenia správne právne posúdil. Odvolací súd nezistil nesprávny procesný postup súdu, ktorým by bolo došlo porušeniu práva na spravodlivý proces, ani danosť tzv. inej vady konania, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ale ani nedostatočnosť doteraz zisteného skutkového stavu z dôvodu prípustnosti jeho ďalšieho dotvárania novotami. Z dôvodu, že je odvolací súd rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný (§§ 379 - 380 CSP), pri posudzovaní veci sa zaoberal len námietkami uvedenými v odvolaní a procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého uznesenia z hľadiska, či došlo k vadám, ktoré sa týkajú procesných podmienok (§ 380 ods. 2 CSP), pričom však žiaden nedostatok procesných podmienok nezistil.

8. Podľa § 324 ods. 1 CSP, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

9. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

10. Podľa § 325 ods. 2 písm. e/ CSP, neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby nevstupovala dočasne do domu alebo bytu, v ktorom býva osoba, vo vzťahu ku ktorej je dôvodne podozrivá z násillia,

11. V zmysle citovaného § 325 ods. 1 CSP predpokladom pre nariadenie neodkladného opatrenia je bezodkladná potreba dočasnej úpravy pomerov účastníkov alebo obava, že exekúcia bude ohrozená, ktorá potreba dočasnej úpravy alebo obava z ohrozenia exekúcie musí byť v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia aspoň osvedčená, t.j. musí sa javiť aspoň ako pravdepodobná. Spoločným znakom oboch typov neodkladných opatrení je dočasný - predbežný charakter, s výnimkou tých neodkladných opatrení keď samotné neodkladné opatrenie bude postačovať na poskytnutie plnohodnotnej súdnej ochrany a na zabezpečenie trvalej úpravy pomerov medzi stranami. Nariadenie neodkladného opatrenia z dôvodu potreby bezodkladnej úpravy pomerov je prípustné a opodstatnené vtedy, ak ten, kto sa domáha nariadenia neodkladného opatrenia osvedčí, že strany sporu sú v určitom vzťahu, že právny vzťah, ktorý medzi nimi existuje vyžaduje bezodkladnú dočasnú úpravu, ktorá je potrebná, pričom sa v právnych vzťahoch medzi stranami týmto nevytvorí nenávratný stav a ani sa neprimeraným spôsobom nezasiahne do právnych vzťahov medzi nimi, t.j. že druhá - povinná strana sporu nebude obmedzená spôsobom neprimeraným povahe veci. Platí, že v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia je výlučne vecou strany, ktorá navrhuje nariadenie neodkladného opatrenia, tvrdiť a tieto svoje tvrdenia podložiť dostatočnými dôkazmi, z ktorých súd môže vyvodiť záver o prípustnosti a opodstatnenosti návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

12. O návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia môže súd rozhodnúť aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. V konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia z dôvodu potreby včas poskytnúť požadovanú neodkladnú úpravu, nie je nevyhnutné vykonať dokazovanie ako v konaní vo veci samej a pri zisťovaní rozhodných skutočností nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený na dokazovanie, čo pre krátkosť času zvyčajne ani nie je dobre možné. Pre úspešnosť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je nevyhnutné, aby boli aspoň osvedčené (teda musia byť nepochybne preukázané) základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť neodkladná ochrana, ale i osvedčenie, že je dané nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy. Pre rozhodnutie súdu o neodkladnom opatrení je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

13. Neodkladným opatrením nariadovaným podľa § 325 ods. 2 písm. e/, písm. g/ a písm. h/ CSP sú povinnej strane ukladané povinnosti, ktoré sú účinným prostriedkom preventívneho riešenia problematiky násillia a patria medzi právne nástroje, ktoré umožňujú rýchlu právnu úpravu situácie, ktorá smeruje k ochrane osôb, ktoré sa ocitnú v pozícii obetí domáceho násillia. Právo nebyť vystavený násilliu alebo jeho bezprostrednej hrozbe je základným ľudským právom. Právo každej osoby na ochranu pred akoukoľvek formou násillia vyplýva nielen z Ústavy Slovenskej republiky, ale aj z medzinárodných zmlúv, ktorými je Slovenská republika viazaná, napr. Všeobecná deklarácia ľudských práv, Medzinárodný pakt o občianskych a politických právach, Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd, Deklarácia OSN o odstránení násillia páchaného na ženách a iné. Za násillie je pritom potrebné považovať akýkoľvek útok vedený voči fyzickej osobe alebo aj psychickej integrite človeka, ktoré spôsobuje tejto osobe ujmu.

14. V súvislosti s domácim násillím, resp. násillím páchaným v domácom prostredí na blízkych alebo chránených osobách je mimoriadne dôležité minimalizovať kontakt násillníka s obeťou, keďže najvhodnejší priestor na násillie má násillník v domácom prostredí obeť. Z uvedeného dôvodu boli aj sformulované v § 325 ods. 2 písm. e/, g/, h/ CSP povinnosti, ktoré môže súd neodkladným opatrením uložiť povinnej strane za účelom poskytnutia oprávnenej strane neodkladnej ochrany, prípadne zabránenia ďalšiemu zhoršovaniu jej postavenia aj za cenu, že skutkový stav veci nie je náležite zistený.

Neodkladné rozhodnutie nie je konečným rozhodnutím a jeho účelom je dočasná úprava pomerov strán sporu. Pred nariadením neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. e/, g/ a h/ CSP preto postačuje, ak je osvedčené dôvodné podozrenie z násillia alebo možnosť ohrozenia telesnej alebo duševnej integrity. Osvedčenie dôvodného podozrenia z násillia alebo možného ohrozenia telesnej

alebo duševnej integrity znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce), pričom postačuje, ak osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvýš pravdepodobná. Dôvodné podozrenie z násilia a možnosť ohrozenia telesnej alebo duševnej integrity sa v takomto prípade preukazuje predovšetkým listinnými dôkazmi, keďže ide o konanie z hľadiska procesného maximálne zrýchlené.

15. Vo veciach domáceho násilia vrátane možného ohrozenia telesnej a duševnej integrity je tak možné a súčasne i potrebné vychádzať spravidla iba z tvrdení navrhovateľa, lekárskeho záznamov a záznamov polície, prípadne iných dostupných, väčšinou listinných dôkazov (v danej veci ide o vytlačené SMS-správy). Stanovisko žalovaného (ak by ho súd zisťoval) je v zásade protichodné a dochádza tak k potrebe rozhodnutia o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v zložitej situácii tvrdenia proti tvrdeniu.

16. Z obsahu spisu v prejednávanej veci vyplýva, že navrhovateľka svoju požiadavku na neodkladnú úpravu pomerov dôvodila tvrdeniami o existencii nebezpečenstva bezprostredne jej hroziacej ujmy spočívajúcej v dopúšťaní sa psychického a hrozby fyzického násilia žalovaným voči nej a aj jej maloletému synovi; má neustále obavy, že žalovaný bude v posielaní SMS správ a v psychickom nátlaku na navrhovateľku a jej vydieraní prostredníctvom nich pokračovať, že bude svoje ataky prostredníctvom vulgárnych vyhrážok stupňovať, že ju bude prenasledovať a pokúšať sa násilím, resp. napriek jej nesúhlasu dostať sa do spoločného bytu a že svoje vyhrážky voči nej (že ju vysťahuje, že si do bytu dovedie ženy, že zverejní na sociálnych sieťach foto navrhovateľky s jej negatívnym popisom) naplní, aby jej ublížil; mala za to, že účinným právnym prostriedkom ochrany jej života a zdravia ako i jej maloletého syna, ich telesnej a duševnej integrity, je nariadenie požadovaného neodkladného opatrenia.

17. V danom prípade navrhovateľka ňou tvrdené skutočnosti o existencii bezprostredne hroziacej ujmy spočívajúcej v dopúšťaní sa žalovaným psychického násilia proti nej osvedčila predloženými vytlačenými SMS správami (č.l. 13 – 24 spisu) žalovaného, obsahujúcimi hrubé a vulgárne vyjadrenia žalovaného na adresu navrhovateľky, jeho vyhrážky o dostavení sa do bytu za účelom praktizovania sexu v ňom, vyhrážky o zverejnení fotografie navrhovateľky na sociálnych sieťach s nepravdivými negatívnymi informáciami o nej, neprístojne agresívne formulované požiadavky na opustenie, resp. vysťahovanie sa navrhovateľky z bytu, obsah ktorých textových správ v kontexte ďalších skutočností (dobíjanie sa žalovaného do bytu v skorých ranných hodinách, opakovane v ten istý deň neskôr a napokon jeho vojdienie do bytu v neprítomnosti navrhovateľov, psychické problémy žalovaného) odôvodňuje danosť obáv navrhovateľky z narušenia psychickej a fyzickej integrity tak vlastnej ako i jej maloletého syna žijúceho s ňou v predmetnom byte. Predložila čestné prehlásenie o snahe žalovaného dostať sa násilným spôsobom do bytu dňa 30.7.2025 a o tom, že ju 2.8.2025 o 18.00 hod. čakal pri jej aute na zadnom parkovisku pri obchode Fresh na Luníku II v Košiciach, vulgárne jej pri stretnutí nadával a opľul jej auto. Uvedené konania žalovaného nasvedčujú jeho nevyrovnanosti sa so situáciou. Uvedené umožňuje prijať záver o osvedčení násilného správania sa žalovaného voči navrhovateľke a ohrozovania jej telesnej a duševnej integrity, vzhľadom na obsah SMS správ, aj osvedčenie ohrozovania telesnej a duševnej integrity maloletého navrhovateľa 2/. Predmetné predložené listinné dôkazy, keďže ide o konanie z procesného hľadiska maximálne zrýchlené, podľa názoru odvolacieho súdu naplňujú hypotézy uvedené v ustanoveniach § 325 ods. 2 písm. e/ a g/ a h/ CSP, teda že žalovaný je vo vzťahu k navrhovateľke dôvodne podozrivý z násilia a svojim správaním môže ohroziť jej telesnú alebo duševnú integritu.

18. Nie je preto možné stotožniť sa s odvolacími námietkami odvolateľa, ktorý v odvolaní argumentuje, že je nepravdivé tvrdenie navrhovateľky o dohode medzi nimi týkajúcej sa užívania bytu, nepopiera nezhody medzi ním a navrhovateľkou, ale tieto zľahčuje, nepopiera vulgárny a výhražný obsah SMS správ, len sa zaň ospravedlnil poukážuc na svoju frustráciu z toho, že sa nevedel dostať do bytu, ktorého je väčšinovým podielovým spoluvlastníkom, príp. svoje vyhrážky v SMS správach uvedené označil za nereálne a nerealizovateľné a teda nie vážne; nepoprel ani incident z 30.7.2025 kedy sa v skorých ranných hodinách búchaním na dvere bytu za súčasných vulgárnych nadávok pokúšal dostať do bytu, ale mal za to, že tento navrhovateľka zveličila, keďže ak by skutočne mala obavy o život a zdravie volala by policajnú hliadku. Uvedené odvolacie námietky nemožno vyhodnotiť ako opodstatnené, ktoré by odôvodňovali záver o nenaplnení zákonných predpokladov pre nariadenie napadnutého neodkladného opatrenia. Ako už odvolací súd vyššie uviedol, pre konanie o nariadenie neodkladného opatrenia postačuje, ak sú navrhovateľom neodkladného opatrenia tvrdené skutočnosti osvedčené. V posudzovanej veci navrhovateľkou predložené listinné dôkazy - vytlačené SMS správy

a čestné prehlásenie navrhovateľky sú postačujúce na osvedčenie danosti dôvodného podozrenia žalovaného z násilného konania voči nej, resp. možnosti ohrozenia jej telesnej alebo duševnej integrity ako aj navrhovateľa 2/. T.z., že navrhovateľka, resp. navrhovatelia potrebu bezodkladnej úpravy pomerov strán (dôvodnú obavu z potenciálne násilného správania sa žalovaného spôsobujúceho možné ohrozenie ich telesnej alebo duševnej integrity) osvedčili včítane nebezpečenstva bezprostredne jej hroziacej ujmy.

19. Na margo námietok odvolateľa o nepravdivosti tvrdení navrhovateľky o existencii dohody medzi ním a navrhovateľkou o spôsobe užívania spoločného bytu, odvolací súd upriamuje pozornosť, a to najmä žalovaného, na ním písanú SMS správu z 25.4.; o 0:57: (č.l. 12 spisu), v ktorej uviedol: „Ahoj .Pisem ohladom toho byvania co sme sa bavili ze ti to mam napisat do spravy nech je to dané. Cize: hypo platime obaja, najom a spravu platis ty. Ja za najom mojich m2 ktore obyvas nechcem nic. ...“ . Z citovaného textu je možné vyvodiť záver, že medzi žalovaným a navrhovateľkou došlo k dohode, podľa ktorej v byte zostala bývať navrhovateľka spolu s a maloletým navrhovateľom, existenciu akej dohody v odvolaní žalovaný/odvolateľ poprel.

20. Nespornou skutočnosťou je, že žalovaný/odvolateľ zo spoločného bytu odišiel a podľa všetkého býva u svojho otca. Odvolateľ teda v súčasnej dobe má zabezpečené iné bývanie, alebo inak povedané potrebu bývania má zabezpečenú iným spôsobom než bývaním v spoločnom byte. V odvolaní neuviedol žiaden podstatnými dôvodmi podopretý argument, prečo sa za vzniknutej situácie, hroziacej vzájomnými konfliktami medzi ním a navrhovateľkou, domáha ako väčšinový spoluvlastník užívania (nie je zrejmé či spoločného s navrhovateľkou alebo výlučného len ním) užívania predmetného bytu. Pokiaľ namieta navrhovateľkou jemu podmienený vstupu do bytu za účelom prístupu k svojim osobným veciam, a to v jej prítomnosti, v denných hodinách a v triezvom stave, nejde z pohľadu odvolacieho súdu o žiadne neprimerané podmienky. Žalovaný netvrdil, že by bolo došlo k situácii, keď ho navrhovateľka napriek predchádzajúcej dohode do bytu nevpustila.

21. Napokon odvolací súd považuje za potrebné podotknúť, že sa odvolateľ v odvolaní vôbec nevyjadril k tvrdeniu navrhovateľky o jeho psychických problémoch (depresívnych stavoch). Prítom psychické problémy sú stavy ovplyvňujúce myšlienky, pocity, náladu a správanie a ako také, ak sú u žalovaného prítomné, keďže tvrdenie o tom nepoprel, v spojitosti s už osvedčenými skutočnosťami existencie/danosti psychického násillia a hrozby násillia fyzického, zvyšujú v danej veci potrebu bezodkladnej úpravy pomerov účastníkov neodkladným opatrením.

22. Za neopodstatnenú považuje odvolací súd námietku o neprimeranosti neodkladného opatrenia, ktorým podľa odvolateľa súd hrubo a neprimerane zasiahol do jeho práv väčšinového spoluvlastníka bytu za situácie keď žiadna hrozba násillia z jeho strany, podľa jeho názoru, nebola v konaní preukázaná. Pokiaľ ide o preukázanie hrozby násillia, bola existencia prítomnosti psychického násillia a danosť hrozby fyzického násillia v konaní, s poukazom na už vyššieuvedené dostatočne osvedčená. Pokiaľ sa týka požiadavky proporcionality, odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, ktorý správne v odôvodnení konštatoval, že právo na ochranu života a zdravia navrhovateľky a jej maloletého syna má prednosť tak pred právom žalovaného bývať v danom byte ako i pred jeho spoluvlastníckym právom k nemu.

V kontexte navrhovateľmi požadovanej (a súdom poskytnutej) ochrany za účelom zabránenia akejkoľvek nežiadúcej forme násillia zo strany žalovaného voči telesnej a duševnej integrite navrhovateľov, ich osobnej slobode a bezpečnosti, je uloženie zákazu vstupu žalovanému a teda obmedzenie jeho spoluvlastníckych práv primerané, resp. neobmedzuje žalovaného neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah a to pri zohľadnení, že navrhovateľka je taktiež spoluvlastníčkou (hoci menšinovou) predmetného bytu. Nejde teda v danej veci uložením žalovanému zákazu vstupu do bytu o jeho neprimerané obmedzenie na jeho právach podielového spoluvlastníka predmetnej nehnuteľnosti.

Obmedzenie výkonu spoluvlastníckeho práva žalovaného je jednak legitímne, ale je najmä dočasné za situácie, ako už bolo uvedené, keď žalovaný má potrebu bývania zabezpečenú iným spôsobom.

23. Odvolací súd dospel k záveru, že v preskúmvanej veci súd prvej inštancie správne rozhodol, keď nariadil neodkladné opatrenie z dôvodov, aby zabránil ohrozovaniu telesnej a duševnej integrity a bezpečnosti navrhovateľov prípadným ďalším neprípustným konaním žalovaného. Je potrebné zdôrazniť, že právo na ochranu života a zdravia, telesnej a duševnej integrity chránenej osoby, ktoré

je násilníkom ohrozované, má absolútnu povahu. Keďže v danej veci boli splnené podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia navrhnutým spôsobom, odvolací súd zo všetkých vyššieuvedených dôvodov napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods.1 a 2 CSP ako vo výroku vecne správne, potvrdil.

24. Napokon odvolací súd dáva do pozornosti súdu prvej inštancie, že navrhovateľ 2/ nie je ani v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia ale ani v záhlaví súdneho rozhodnutia správne označený ako maloletý a zastúpený v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia zákonnou zástupkyňou. To isté platí aj pre plnomocenstvo, ktorým splnomocnil na svoje právne zastupovanie (vo vzťahu k C. E.), najmä na podávanie žalôb, na prijímanie doručovaných písomností, podávanie návrhov a žiadostí, vzdávanie sa nárokov, podávanie opravných prostriedkov a vzdávanie sa ich, advokáta, ktoré za neho v zastúpení podpísala A. A., matka.

Ide o nesprávnosť, ktorej súd prvej inštancie mal venovať väčšiu pozornosť, ktorá však v konečnom dôsledku na správnosti nariadeného neodkladného opatrenia, ktorým súd uložil žalovanému vstupovať do označeného bytu a to do právoplatného skončenia konania o vyporiadanie podielového spoluvlastníctva a uložil navrhovateľke 1/ povinnosť v určenej lehote podať žalobu o vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k predmetnému bytu, vo vzťahu medzi navrhovateľkou 1/ a žalovaným nič nemení.

25. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd nerozhodoval, keďže nejde o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí.

26. Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach: 3 hlasy za (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba,

ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.